Dr. David A. deSilva , Waebrania, Kipindi cha 5, Waebrania 4:14-5:10: Kuhani Mkuu Mkuu

© 2024 David deSilva na Ted Hildebrandt

Katika sehemu kuu inayofuata ya Mahubiri kwa Waebrania, Waebrania 4, 14 hadi 5, 10, mwandishi anaanza kulenga hatimaye juu ya mada ya ukuhani na kufikiri juu ya Yesu kama kuhani wetu mkuu, mada ambayo alitangaza katika sura ya 2, mstari wa 70. Sehemu hii inapofungua, mwandishi anatoa hitimisho kutoka kwa nyenzo zinazoendelea. Waebrania 4:14 hadi 16 hutoa tofauti kabisa na jinsi sehemu iliyotangulia ilivyoishia.

Andiko la Waebrania 4:12 hadi 13 lilikuwa limechochea hisia za woga, na kuwafanya wasikilizaji waogope jinsi wangeweza kukutana na Mungu ikiwa wangekosa imani na Yesu. 4, 14 hadi 16, kinyume kabisa, lasema juu ya uhakika ambao wasikilizaji wanaweza kumkaribia Mungu na kutafuta msaada kadiri wanavyoendelea kushikamana na Yesu. Pia inatoa hitimisho sio tu kwa kutofautisha bali kulingana na maudhui ambayo tulikutana nayo katika Waebrania 2, 16 hadi 3, 1, ambapo wazo la kuwa na Yesu kama kuhani mkuu mwenye huruma na mwaminifu lilianzishwa kwanza.

Katika 5:1 hadi 10, tunapata mwandishi akianza kuchunguza wazo la Yesu kama kuhani mkuu kwa dhati. Tutampata akifanya hivi katika hatua tatu za kimsingi. Kwanza, tunaangalia kazi ya makuhani kwa ujumla katika Sura ya 5:1 hadi 3. Kisha, katika mstari wa 4 hadi 6, tunafikiri kuhusu kuteuliwa kwa Yesu kwa ofisi hii na jinsi tunavyoweza kuwa na uhakika wa usahihi wetu katika kusema juu ya Yesu kama kuhani mkuu.

Hatimaye, katika mstari wa 7 hadi 10, Yesu anajitayarisha kujaza cheo cha kuhani mkuu. Mhubiri angeweza basi kuondoka moja kwa moja kutoka sura ya 5, mstari wa 10 hadi mwanzo wa sura ya 7, lakini ataona ni jambo la kimkakati badala yake kutulia na kutoa changamoto kwa wasikilizaji moja kwa moja na kwa uthabiti zaidi katika 5:11 hadi 6:20 ili kuhakikisha kwamba wanaishi kulingana na kile ambacho Mungu tayari amewekeza ndani yao. Kwa hivyo, baada ya sehemu ambayo ni lengo la uwasilishaji huu, mwandishi atachukua hatua nyuma, kama ilivyokuwa, ili kuhakikisha kuwa wasikilizaji wanazingatia na kuelewa kikamilifu zaidi vigingi vya kile kilicho hatarini katika wakati wao wa sasa.

Katika Waebrania 4:14 hadi 16, mwandishi anawasilisha kile ambacho, kwa njia nyingi, ni kivutio kikuu kwa mahubiri yake. Kwa kuwa tunaye kuhani mkuu aliyevuka mbingu, Yesu, Mwana wa Mungu, na tuyashike maungamo yetu. Kwa maana hamna kuhani mkuu asiyeweza kuchukuana nasi katika mambo yetu ya udhaifu, bali yeye aliyejaribiwa sawasawa na sisi katika kila namna, bila kufanya dhambi.

Kwa hiyo, na tukikaribie kwa ujasiri kiti cha ufalme cha neema ili tupate rehema na kupata kibali kwa ajili ya msaada wa wakati unaofaa. Umuhimu wa yaliyomo katika aya hizi tatu unaonyeshwa kwa kurudi kwa mhubiri kwenye maudhui haya haya katika sura ya 10, mstari wa 19 hadi 23, kwa upande mwingine wa kile ambacho mwandishi mwenyewe anakiita hotuba yake ndefu na ngumu kueleza kuhusu huduma ya ukuhani na dhabihu ya Yesu. Tukilinganisha 4 :14 hadi 16 na 10:19 hadi 23 kando, tunaweza kuona kwamba yote mawili yanaanza kwa kuzungumza juu ya faida ya kuwa na kuhani mkuu.

Vyote viwili vinatia ndani himizo kwa wasikilizaji kushika sana maungamo yao. Na zote mbili zina mawaidha, basi, na tukaribie. Uhakikisho na mawaidha haya ya kimsingi yanaweka sehemu kuu ambayo tutakuwa tukijifunza katika mawasilisho kadhaa yanayofuata.

Kwa kuzingatia kile ambacho hadhira inaweza kupoteza kwa sababu ya kujipatanisha na Yesu na harakati inayokusanya neno lake, haishangazi kukuta mwandishi akisisitiza kile ambacho waongofu wamepata kutokana na upatanisho huu. Kwa kuwa tunaye kuhani mkuu aliyevuka mbingu, Yesu, Mwana wa Mungu, na tuyashike maungamo yetu. Tunaposoma mahubiri yaliyosalia, tutamkuta mwandishi akisisitiza katika sehemu mbalimbali kile ambacho walengwa wanacho badala ya kile ambacho wamepoteza.

Wana nanga kwa ajili ya roho zao katika tumaini hili linaloingia katika upande wa ndani wa pazia, ambapo Yesu aliingia kwa niaba yetu kama mtangulizi. Wanao ujasiri wa kuingia katika patakatifu penyewe pa mbinguni. Wana mali bora na ya kudumu katika ulimwengu huo wa milele ambapo Mungu anakaa.

Wana madhabahu ambayo wale wanaohudumu katika hema hawana haki ya kula. Hapa, katika sura ya 4, mstari wa 14, mwandishi anawakumbusha wasikilizaji juu ya upendeleo mkubwa ambao ni wao. Wana, akiwa kuhani wao mkuu na mpatanishi wa upendeleo wa Mungu, Yesu, Mwana wa Mungu.

Sio tu kuhani wa kibinadamu, hata malaika tu, bali Mwana wa Mungu. Mada hii ya kuwa mwana hapa inawakumbusha wasikilizaji ukaribu wa Yesu kwenye chemchemi ya upendeleo wa kiungu. Sio tu alama ya hadhi ya Yesu katika ulimwengu kama Mwana.

Ni alama ya kuwekwa kimkakati kwa Yesu na Mungu ili kupata kwa mafanikio marafiki na wafuasi wa Yesu kile wanachohitaji kustahimili. Kuzungumza juu ya Yesu kuwa amevuka mbingu kunatupa dirisha katika kosmolojia ya mhubiri. Mwandishi anazingatia mbingu zinazoonekana, ambazo yeye hurejelea kila wakati kwa wingi, kama sehemu ya nyenzo hii, uumbaji unaoonekana.

Katika kupaa kwake, Yesu alipaswa kuvuka zaidi ya uumbaji wa kimwili, kutia ndani anga inayoonekana, ili kuingia mbinguni kwenyewe, ulimwengu wa milele. Kwa mwandishi, kila kitu ambacho ni cha uumbaji wa nyenzo, kwa ulimwengu unaoonekana, ni wa muda mfupi na umepangwa kushindwa. Lakini pale ambapo Yesu amekwenda, upande wa mbali, kana kwamba, wa mbingu zinazoonekana, hapo ndipo uhalisia wa kudumu ulipo.

Hapo ndipo uwekezaji katika maisha ya msikilizaji unahitaji kufanywa. Na hivyo, anawasihi, tushikilie maungamo. Hili ni lengo kuu la mahubiri: kuwaandaa wasikilizaji na mawazo wanayohitaji na nguvu ya uhusiano kati ya kila mmoja na mwenzake ambayo wanahitaji kushikilia tumaini lao pamoja.

Kuungama hapa pengine si tu imani ya kukumbukwa bali ni kitendo, taaluma, ushuhuda wa kusemwa na hai wa mambo mema ambayo wamepokea kutoka kwa Mungu kupitia mpatanishi wao, Yesu Kristo. Kuelekea mwisho wa mahubiri, kwenye mistari ya 13 ya 15 na 16, mwandishi atawahimiza, kwa njia ya Yesu Kristo, tumtolee Mungu daima dhabihu ya sifa, yaani, tunda la midomo inayolikiri jina lake, kinyume na kurudi nyuma kutoa ushahidi kwa mfadhili wao wa kimungu kwa kuogopa mwitikio wa watu wa nje. Kushikilia kuungama hapa ni, kwa kiasi fulani, kitendo cha parrhesia, kitendo cha ujasiri, kuendelea kuwaambia majirani zao wasio na msaada, upendeleo wa Mungu, upendeleo wa jua, unastahili kuvumilia chochote utakachoniweka kwa sababu haukubaliani na utii wangu mpya kwao.

Mwandishi anawakumbusha wasikilizaji kwamba kuhani mkuu huyu ni mtu ambaye ni mwenye huruma kabisa na udhaifu wao, akiwa amejaribiwa kwa kila njia sawa na vile walivyojaribiwa, kwa tofauti moja ya ishara kwamba Yesu alipitia mitihani hiyo bila maelewano, bila dhambi. Kwa hiyo, katika jua, wasikilizaji wana faida zote za mpatanishi mwenye nguvu zaidi ya mwanadamu kati yao na Mungu, ambaye hajajitenga na Mungu kwa kufanya dhambi, huku akipoteza faida zozote za kuwa na mpatanishi wa kibinadamu. Kwa sababu ya uzoefu wa Yesu mwenyewe wa kushiriki kikamili katika mwili na damu ya wana na binti wengi, ana ujuzi wa kindani na huruma kwa matatizo na changamoto zinazowakabili wanafunzi wengi.

Kwa hiyo mwandishi anaweza kuwasihi, na tukikaribie kwa ujasiri kiti cha neema ili tupate rehema na kupata kibali kwa msaada wa wakati ufaao. himizo hili la kukikaribia kiti cha enzi cha upendeleo ni kitambaa kinachofaa cha kupeperuka, kugeuka nyuma, na kurudi nyuma, ambayo ndiyo changamoto iliyopo inayowakabili angalau baadhi ya wasikilizaji. Kwa sababu ya upatanishi wa Yesu, wasikilizaji wanaweza kupata chochote ambacho wanaweza kuhitaji kutoka kwa Mungu ili kustahimili.

Wanawezaje basi kufikiria kupungukiwa wakati wana rasilimali kama hizo kwa safari yao? Kwa hivyo, katika sehemu hii, mwandishi anatafuta kuamsha ujasiri wa msikilizaji kulingana na upatikanaji wa karibu wa msaada. Katika muunganisho wa

Waebrania 4:12 hadi 13 na Waebrania 4:14 hadi 16, tunaona jambo fulani la mkakati wa mara kwa mara wa usemi wa mhubiri katika mahubiri haya yote. Rufaa ya woga inalinganishwa na rufaa ya kujiamini ili kupitia marudio haya ya mkakati huu, mwandishi anaweza kumfanya msikilizaji kuhusisha uasi na woga na kubaki thabiti kwa kujiamini.

Pia ameendelea kuwasilisha muundo mbadala muhimu wa marejeleo kwa hali ya msikilizaji. Kujiunga na vuguvugu la Kikristo huenda kumewasukuma waongofu katika ukingo wa miji yao katika mazungumzo ya kijamii na kiuchumi, lakini pia kumewasogeza karibu zaidi na kitovu cha ulimwengu, kiti cha upendeleo, kiti cha enzi cha Mungu. Kukubali mtazamo huu wa mambo, kurudi kwenye kifua cha majirani zao na jamii kungemaanisha kusogea mbali zaidi na Mungu, mbali zaidi na kitovu cha ulimwengu, na kuelekea pembezoni kwa kadiri Mungu anavyohusika.

Katika sura ya 5, mstari wa 1 hadi 10, mhubiri wa Waebrania anaanza kupanua juu ya jukumu la Yesu na mafanikio chini ya lenzi ya kuhani. Anaanza katika mstari wa kwanza kwa kutoa ufafanuzi wa jukumu na sifa za kuhani kulingana na marejeleo ya jumla ya kazi na ofisi ya kuhani inayojulikana kutoka Pentateuki. Na ndivyo anavyoandika, kwa maana kila kuhani mkuu anayepokelewa kutoka kwa wanadamu huwekwa kwa niaba ya wanadamu katika mambo ya Mungu ili atoe zawadi na dhabihu kwa ajili ya dhambi.

Ufafanuzi huu unaangazia jukumu la makuhani kama madalali, kama wale wanaosimama kati ya wanadamu na Mungu kwa niaba ya wanadamu, wakijihusisha na maingiliano na Mungu ambayo yanapata faida za kimungu kwa wanadamu ambao kuhani anawawakilisha au wanaoondoa vizuizi katika uhusiano wa kimungu na mwanadamu kwa sababu ya matusi ambayo wanadamu wamewasilisha kwa Mungu, ambayo ni dhambi. Sifa moja ya makuhani ambayo mwandishi anataka kuangazia hapa ni huruma yao kwa wale ambao wao hupatanisha kwa niaba yao. Na hivyo anaendelea katika mistari ifuatayo, kuhani mkuu aweza kusawazisha tamaa zake kwa wajinga na wapotovu kwa vile yeye mwenyewe pia analala chini ya udhaifu ambao kwa sababu hiyo inamlazimu kama kwa niaba ya watu pia kwa niaba yake mwenyewe kutoa sadaka za dhambi.

Chanzo cha huruma ya kawaida ya kuhani kwa wengine wanaohitaji upatanishi ni dhima ya kuhani mwenyewe kufanya dhambi. Anajua udhaifu wake mwenyewe. Anajua kwamba yeye mwenyewe hawezi kutimiza matakwa yote ya agano kikamilifu, na kwa hiyo, ana uwezo wa kudhibiti hisia zake mwenyewe, ziwe zile za hasira au ghadhabu kuelekea kaka na dada zake ambao vile vile wanawajibika kwa udhaifu.

Kwa maneno ya kutojua na kutangatanga au kukosea, mhubiri anaangazia dhambi ambazo hazitendi kwa makusudi bali zile zinazotendwa kwa bahati mbaya au kwa kutojua. Sheria ya Musa, Torati yenyewe, haitoi masharti ya dhambi zilizotendwa kwa makusudi. Usemi katika Torati ni dhambi zilizotendwa kwa mkono wa juu, na

mwandishi wa Waebrania atalileta hili baadaye katika mahubiri yake katika kifungu kingine cha onyo maarufu katika sura ya 10, mstari wa 26.

Mara kadhaa katika kipindi cha mahubiri haya, mhubiri analeta ukweli kwamba makuhani Walawi walipaswa kutoa dhabihu kwanza ili kupata msamaha wa dhambi zao wenyewe kabla ya kusimama katika nafasi ya kupatanisha kibali cha Mungu na msamaha kwa watenda dhambi wengine kama wao. Sharti hili limeelezwa kwa uwazi sana katika ibada ya Siku ya Upatanisho katika Mambo ya Walawi 16, ambayo inaunda usuli muhimu kama huo kwa hotuba kuu ya Waebrania juu ya kazi ya Yesu kama kuhani na mpatanishi, hasa katika Waebrania sura ya 9. Makuhani wakuu, kuanzia na Haruni, iliwabidi kwanza kutoa damu ya ng'ombe ili kufanya upatanisho kwa ajili ya dhambi za kuhani mkuu na familia yake kabla ya kwenda kutoa sadaka kwa ajili ya damu ya mbuzi kwa niaba ya kwanza ya mbuzi. Mwandishi atarejea mada hii katika sura ya 7 , mstari wa 27.

Hii ni dosari kati ya makuhani wa kibinadamu lakini si dosari na Yesu. Kama vile mwandishi amekwisha kusisitiza, Yesu, ingawa alijaribiwa katika kila jambo kama sisi, hata hivyo alibaki bila dhambi. Hakuwahi kutoa chukizo hilo kwa Mungu ambalo lingesimama kati yake na Mungu na ambalo lilihitaji kuondolewa kabla pia angeweza kutenda kama mpatanishi mwenye matokeo kwa niaba ya wengine.

Mwandishi anaendelea katika sura ya 5, mistari ya 4 hadi 6, kuzungumzia kuteuliwa kwa ukuhani. Anaandika kwamba hakuna mtu anayejitwalia heshima hii bali ameitwa na Mungu, kama vile Haruni alivyoitwa. Vivyo hivyo Kristo naye hakujitukuza mwenyewe kwa kuwa kuhani mkuu, bali yeye aliyesema naye, wewe ni mwanangu, mimi leo nimekuzaa, umemtukuza.

Kama asemavyo mahali pengine, wewe ni kuhani milele kwa mfano wa Melkizedeki. Katika dini zote za Kigiriki na Kirumi na desturi za ibada za Kiyahudi, makuhani walichaguliwa au kuteuliwa badala ya kuchukua jukumu hilo kwa hiari yao wenyewe. Ndivyo ilivyokuwa hasa katika Israeli, ambapo washiriki wa kabila la Lawi pekee ndio wangeweza kutumikia hekaluni, na ni koo fulani tu ndani ya kabila hilo ambazo zingeweza kutumikia wakiwa makuhani.

Haruni mwenyewe alichaguliwa na Mungu kuwa kuhani mkuu. Ikiwa mtu angepata nafasi nyingi zaidi za kufikia mahali patakatifu na vitu vitakatifu vya Mungu kuliko vile Mungu alivyomruhusu mtu huyo kwa msingi wa kabila na ukoo wake, mtu huyo alikabili tisho la kifo kama sheria hususa katika Torati zilivyowekwa wazi. Kwa hiyo, mhubiri lazima aonyeshe kwamba Yesu mwenyewe aliwekwa rasmi kutumikia kama kuhani kama Haruni.

Katika hatua hii, mhubiri anaunganisha Zaburi ya 2, ambayo anainukuu hapa tena, wewe ni mwanangu, leo nimekuzaa, pamoja na Zaburi 110 mstari wa 4, ambayo pia inaelekezwa na Mungu kwa wewe hasa, wewe ni kuhani milele kwa mfano wa

Melkizedeki. Zaburi ya 110 ilikuwa mojawapo ya zile zinazoitwa zaburi ya kifalme, kuadhimisha wafalme wa ufalme wa Yuda. Zaburi hii hukazia pendeleo la pekee ambalo alipewa mfalme wa Israeli au mfalme wa Yuda, si tu kuwa na mamlaka ya kifalme bali pia mamlaka fulani ya ukuhani.

Mwandishi wa Zaburi 110 anaangalia nyuma hadithi ya Melkizedeki kwa kielelezo cha kibiblia kwa jambo kama hilo, kwa mtu ambaye si Mlawi pia kuwa na mamlaka ya kikuhani. Zaburi ya 110 pia kwa sasa ilikuwa imeimarishwa vyema katika duru za Kikristo kama maandishi ya kimasiya yanayohusiana na Yesu. Ingawa Wakristo wengi wa mapema wakirejelea Zaburi ya 110 mstari wa 1 , keti mkono wangu wa kuume mpaka niwafanye adui zako kuwa kiti cha kuwekea miguu yako, mwandishi wa Waebrania amesoma hadi mstari wa 4, wewe ni kuhani milele baada ya utaratibu wa Melkizedeki, na anapata hapo kibali chenye mamlaka cha kuteuliwa kwa kimungu kwa Yesu kuwa ukuhani.

Wewe ni kuhani milele. Ilipozungumzwa na mfalme wa Yuda haikumaanisha kwamba utaishi milele. Lakini sasa, kwa sababu ya imani ya kanisa la kwanza kwamba Yesu alifufuliwa kwenye maisha yasiyoweza kuharibika, andiko hili la zaburi linaweza kusomwa kihalisi zaidi.

Uzima wa Yesu usio na mwisho, milele sasa zaidi ya uwezo wa kifo, unamruhusu kubaki kuhani huyu milele. Mwandishi atarudi hivi punde kwenye umbo la Melkizedeki na umuhimu wa Melkizedeki kwa ukuhani wa Yesu vis-a-vis ukuhani wa Walawi katika sura ya 7, aya ya 1 hadi 10. Kwa sasa, angalau ameweka kibali cha kimaandiko katika Zaburi 110 kwa ajili ya uteuzi wa Mungu wa Yesu, si tu kwa ufalme wa Masihi na ufalme wa Masihi, lakini pia kwa utukufu wa Masihi na Mfalme wa Kristo. ukuhani.

Baada ya kuthibitisha ukweli wa kuteuliwa kwa Yesu kwa ukuhani mkuu katika sura ya 5, mstari wa 1-6, mwandishi anaendelea katika mistari 7-10 kuzingatia vipengele vya maandalizi ya Kristo kwa ajili ya uteuzi wa ofisi hii. Mistari ya 7-10 kwa hakika inaendelea sentensi iliyoanza katika mistari iliyotangulia. Hii ni mojawapo ya sehemu zinazotupa kidirisha cha kustarehesha mwandishi katika kuandika Kigiriki, anapozungusha kifungu kidogo baada ya kukiweka kifungu kidogo.

Sifa kwake, jinamizi kwa wanafunzi wa kisasa wa Ugiriki. Lakini, katika sehemu hii, asema, kimsingi, Kristo, akiwa ametoa katika siku za mwili wake sala na maombezi kwa yule aliyeweza kumwokoa kutoka katika kifo kwa vilio vikubwa na machozi, alisikika kwa sababu ya uchaji wake, ingawa alikuwa mwana. Alijifunza kutii kutokana na mateso yaliyompata, naye alipokwisha kukamilishwa, akawa chanzo cha ukombozi wa milele kwa wote wanaomtii, akiwa ameteuliwa na Mungu kuwa kuhani mkuu kufuatana na utaratibu wa Melkizedeki.

Mtu anapoitazama sentensi hii katika Kigiriki, mtu huona kwa uwazi zaidi kuliko katika tafsiri nyingi za Kiingereza ambapo mkazo na uzito wa sentensi hii huanguka. Tafsiri za Kiingereza lazima zigawanye nyenzo hii, kama nilivyofanya, katika sentensi kadhaa. Lakini msingi halisi wa sentensi hii ni ukweli kwamba Kristo alijifunza utii kutokana na mambo ambayo aliteseka na akawa chanzo cha ukombozi wa milele kwa wote wanaomtii.

Kila kitu kingine kinategemea hilo na, kwa maana, pambo la hilo. Tukifanyia kazi kifungu hiki, basi, kwanza tunaanza na taswira hii ya uchamungu wa kina na shauku wa Yesu wakati wa maisha yake duniani, akitoa sala na maombi kwa kilio kikuu na machozi kwa yule aliyeweza kumwokoa kutoka kwa kifo na kusikilizwa kwa sababu ya uchaji Mungu wake. Kuna mwelekeo ulioenea wa kutambua taswira hii na tukio la Gethsemane, ambalo pia linajulikana kutoka katika Injili za Marko, Mathayo, na Luka.

Hapo, tunampata pia Yesu akiomba kwa uchungu na uwekezaji mkubwa wa kihisia, hata kufikia hatua ya kutokwa na jasho, kana kwamba kulikuwa na matone makubwa ya damu. Ingawa hii inaweza kweli kuwa katika akili ya mwandishi wetu, tunapaswa pia kuzingatia ukweli kwamba kuna baadhi ya mawazo hapa katika kitambulisho hiki ambayo yanahitaji kuchunguzwa. Inadhania, kwanza, kwamba kitambulisho cha Mungu kuwa ndiye aliyeweza kuokoa kutoka kwa kifo kinafunua maudhui ya sala, Mungu, niokoe kutoka kwa kifo.

Pia inadhania kwamba itakuwa ni jambo la kawaida kuzingatia sala ya Yesu katika Gethsemane kama ilivyosikika, kwa maana fulani, licha ya ukweli kwamba kusulubishwa kulitokea hata hivyo. Na pia, kusema ukweli, inadhania kwamba mwandishi wetu alikuwa anafahamu mapokeo haya ya injili hapo kwanza. Nyenzo nyingine ambayo wasomi wengi wa Kiebrania wanaitazama kama chanzo kinachowezekana cha mawazo na lugha ya mwandishi hapa itakuwa picha na lugha ya jumla ya maombi ya wacha Mungu katika kipindi chote cha Hekalu la Pili.

Zaburi nyingi zimesemwa kutoka mahali pa huzuni na machozi. Na tunaposoma maelezo ya maombi katika maandiko kama Makabayo wa Pili na Makabayo wa Tatu, tunaona wacha Mungu wakiomba mara kwa mara kwa maombolezo na machozi au wakimwomba Mungu Mkuu kwa vilio na machozi. Katika II Makabayo 11, watu wa Yudea, wanakabiliwa na kuzingirwa kwa Lisia chini ya Antioko wa Nne, walikuwa wakiomba kwa maombolezo na machozi.

Katika Makabayo wa Tatu, hekalu lilipotishiwa kuharibiwa, makuhani walisali kwa Mungu mkuu kwa vilio na machozi pia. Baadaye katika kitabu hichohicho, Wayahudi wa Misri walipoingizwa kwenye Hippodrome ili kungojea kuuawa kwao, walilia kwa machozi, wakisali. Na mara ya pili, wanaomba maombi ya machozi.

Maombi haya na uwekezaji wa kihisia unaoingia katika maombi haya yanafanana sana na picha ya Yesu katika Waebrania 5:7 hadi 8. Kwa hiyo, ni jambo

linalowezekana kabisa kwamba mhubiri anachota sauti hizi za kitamaduni za maombi ya dhati ya hisia za wacha Mungu badala ya kufanya marejeleo mahususi kwa mapokeo ya Gethsemane yanayojulikana ndani ya utamaduni wa Kikristo. Kusudi la mwandishi ni kuonyesha uchaji wa Yesu kama sifa muhimu ya kushika ukuhani mkuu, ambayo Mungu alithibitisha kwa kusikia sala ya Yesu na kwa kweli kumkomboa kutoka kwa kifo kwa maana ya ufufuo upande mwingine wa mateso yake. Katika siku za mwili wake, Yesu anajitolea kwa sala na njia inayoleta kwenye kiti cha ufalme cha kibali cha Mungu, akipata katika uzoefu huo uwezo wa kuvumilia uadui, maumivu, na aibu yote ambayo wapinzani wake walimletea.

Kwa kweli, Yesu anatoa kielelezo hapa cha kufanya jambo lile lile ambalo mwandishi huwaita wasikilizaji wafanye katika hali yao ya mnyanyaso mdogo sana katika sura ya 4, mstari wa 14 hadi 16. Jinsi maneno hayo, ingawa alikuwa mwana, yanapatana na sentensi hii ni hoja ya mjadala fulani katika kufasiriwa. Tafsiri za Kiingereza mara nyingi huambatanisha kifungu hiki cha maneno kwa kile kinachofuata badala ya kile kinachotangulia.

Ingawa alikuwa mwana, alijifunza kutii kutokana na mateso aliyopata. Hii inasimama katika mvutano mkubwa, hata hivyo, na kile ambacho mwandishi ataendelea kusema katika sura ya 12, mstari wa 5 hadi 11, ambapo kuwa mwana au binti hakupingani kabisa na kujifunza utii kupitia mateso au uzoefu. Kwa kweli, mwandishi atakuwa na uchungu kuthibitisha kwamba nidhamu hiyo ya kuelimisha ndiyo hasa ambayo wana na binti wa kweli wanapaswa kutarajia.

Ikiwa alikusudia mstari huu usikike kama, ingawa ni mwana, alijifunza utii kutokana na mateso aliyoteseka, angekuwa anapingana na jambo lilelile analotazamia kutaja sura chache baadaye. Ninaamini kuwa kifungu hiki kinaeleweka vyema ili kuhitimu dai lililotangulia. Alisikika kwa sababu ya uchamungu wake, ingawa alikuwa mwana.

Mwandishi angekuwa anasisitiza kwamba mwitikio wa Mungu kwa Yesu na maombi ya Yesu hayakuwa matukio ya upendeleo au upendeleo bali ya kutambua wema na kujitolea kwa mwombaji. Kwa njia hii, mwitikio wa Mungu kwa Yesu ni dalili ya haki ya mwitikio wa Mungu kwa hadhira ya mhubiri, vile vile wanaonyesha uchaji Mungu na kujitolea sawa kwa Mungu. Uana wa Yesu haukumpa Yesu faida, kwa maneno mengine, juu ya wasikilizaji katika suala la mwitikio wa Mungu kwa Yesu wakati wa mahitaji.

Sehemu ya mwisho katika kuunga mkono pendekezo langu itakuwa ukweli kwamba neno ingawa katika Kigiriki kaiper pia limetumika kwa uwazi tena, katika Waebrania 7:5 na 12:17 ili kuhitimu kile kinachotangulia, sio kile kinachofuata. Mwandishi anapoandika kwamba Yesu alijifunza utii kutokana na mateso aliyoteseka, anatumia kanuni na kanuni za kawaida za kitamaduni za Kigiriki, emathen , epathen . Alijifunza, aliteseka.

Mfano huu unapatikana, kwa mfano, katika Aeschylus na Sophocles. Yesu, katika suala hili, ndiye mwanzilishi wa wana na binti wengi ambao pia watahama kutoka au tuseme kupitia mateso hadi malezi ya utauwa na utii ambao utazaa ndani yao matunda ya amani ya haki ambayo yanampendeza Mungu anayewaumba kupitia uzoefu huu wote. Tena, hili litaendelezwa katika sura ya 12, mistari ya 5 hadi 11 .

Mwandishi anapozungumza kuhusu Yesu kukamilishwa katika Waebrania 5:9, hasemi kuhusu Yesu kusuluhishwa makosa yake yote au makosa yake. Badala yake, lugha ya ukamilifu katika Waebrania inaashiria kitu au mtu anayeletwa kwenye lengo lake, telos yake. Mzizi sawa huko katika lengo, telos, hupatikana kwa ukamilifu, telos, hali ya mwisho.

Kukamilishwa katika kifungu hiki kunalinganishwa haswa na kuwa katika siku za mwili wake ambamo alijifunza kupitia mateso. Kupaa kwa Yesu na kuvuka katika ulimwengu wa mbinguni, mahali pa makao ya Mungu ambapo anaweza kuwa chanzo cha wokovu wa milele , kunajumuisha kukamilishwa kwake. Ni utimilifu wa safari yake, ibada hii ya kupita katika hali ya liminal ilianza katika umwilisho wake na kuendelea kwa njia ya mateso na kifo chake, ambayo sasa inafikishwa kwenye ukamilifu, hadi ukamilifu katika kupaa kwake na kikao, kuketi kwake mkono wa kuume wa Mungu.

Yesu anatumia pendeleo hilo la kuwa kwenye mkono wa kuume wa ukuu ulio juu kwa faida ya wafuasi wake. Mwandishi hapa anasisitiza kwamba yeye, kutoka katika nafasi hii iliyoinuliwa, ndiye chanzo cha wokovu wa milele kwa wote wanaoendelea kumtii. Mwandishi anawakumbusha wasikilizaji hapa juu ya hitaji linaloendelea la uaminifu kwa Kristo huyu, kwa kuhani mkuu huyu, ikiwa wanataka kuendelea kupata faida zake sasa na faida kuu anazozileta kwa upande mwingine wa safari yao wenyewe katika maisha haya.

Anahitimisha hili basi kwa kuwakumbusha wasikilizaji kwamba Yesu aliteuliwa na Mungu kuwa kuhani mkuu kwa utaratibu wa Melkizedeki. Tena, angaliweza kwenda moja kwa moja kutoka hapa hadi mwanzoni mwa sura ya 7, lakini anaona ni muhimu afadhali kubofya kitufe cha kusitisha katika maelezo haya kwa ajili ya kuacha jambo ambalo litawatikisa wasikilizaji na kuhakikisha kweli wamejitolea kusonga mbele, si tu na mahubiri, bali na kutembea kwa Mkristo mwenyewe. Waebrania 4.14 hadi 5.10 imeendeleza mkakati wa balagha wa mwandishi kwa njia kadhaa muhimu.

Kwanza, kufuatia sana wito wa woga katika 4:12 hadi 13, mwandishi amezindua mwito wa kujiamini katika 4:14 hadi 16. Wasikilizaji wanaweza kupata usaidizi wote ambao wangeweza kuhitaji ili kufika mwisho wa safari waliyoanza wakati wa kuongoka. Wanafurahia mpatanishi aliyewekwa kikamilifu na mwenye huruma amesimama tayari kuwasaidia.

Katika suala hili, mwandishi anawahakikishia kwamba uvumilivu katika kukabiliana na changamoto zinazowakabili ni jambo linalowezekana kabisa. Wanapojitolea kustahimili, wanaweza kuwa na uhakika wa msaada wa Mungu kila hatua ya njia. Mawaidha hayohayo pia yameendeleza mkakati wa kiitikadi wa mwandishi huku akiwahimiza kukikaribia kiti cha neema.

Anawahimiza kuona, kwa kweli, kwamba wanapokusanyika pamoja, wanapoendelea kuja mbele za Mungu, wanakaribia katikati ya ulimwengu wote, kiti cha enzi cha Mungu chenyewe. Kinyume chake, kwa udhahiri, wanapopeperuka au kurudi nyuma kutoka kwenye kukusanyika kwao pamoja ambapo Mungu anapatikana katikati yao, wanaporudi nyuma kwenye jamii ambayo waliiacha nyuma, wangekuwa wanasonga mbali zaidi na kitovu cha kimungu cha ulimwengu kuelekea kando, kana kwamba ni. Hiki ni kinyume kabisa cha pale ambapo Wakristo wanajipata kuwa vis-a-vis jamii, ambapo majirani zao, kwa hakika, wamewasukuma pembeni, kijamii na kimawazo, katika miji yao wenyewe.

Lakini kuhamia huko kwenye ukingo wa jamii yao pia kumewavuta karibu zaidi na kitovu cha ulimwengu wenyewe, kiti cha enzi cha upendeleo, kiti chenyewe cha enzi cha Mungu. Katika 5:1-10, mwandishi anaanza kuzungusha mazungumzo yake kuhusu Yesu kama mpatanishi au kuhani mkuu. Hapa, anazingatia uhalali wa wito wa Yesu katika suala hili na sifa zake za kibinafsi, hivyo kuwahakikishia wasikilizaji, kwa njia ya Maandiko na kwa njia ya uwasilishaji wa mtu mcha Mungu katika sala na kusikilizwa na Mungu, kwamba Yesu ni mpatanishi aliyewekwa na Mungu kwao na si mtu ambaye, kwa njia fulani ya ujanja, anachukua ofisi hii juu yake mwenyewe.

Kwa hakika yeye ndiye kuhani mkuu wa mwisho wa Mungu, aliyechaguliwa na Mungu kutumikia jukumu hili kwa niaba ya wasikilizaji na kwa niaba ya watu wote milele. Kikumbusho cha kujitoa kwa Yesu katikati ya mateso na nia ya kupita mateso katika njia ya kusimikwa kwake kama kuhani mkuu katika mkono wa kuume wa Mungu kinapaswa kutumika tena ili kuamsha shukrani na kuhamasisha uaminifu kwa vile kinawakumbusha tena wasikilizaji jinsi Yesu alivyovumilia kwa niaba yao ili kuleta manufaa kwao. Pia, taarifa ya kumalizia ya sehemu hii inawakumbusha umuhimu wa kuendelea kumtii Mwana ikiwa wasikilizaji wanatumaini kufurahia wokovu wa milele, ukombozi wa milele ambao Mwana atatoa.

Yeye, na si mwingine, amekuwa sababu ya ukombozi wa milele kwa wale wanaomtii. Kifungu hiki pia kinaendelea kusema neno lenye changamoto kwetu katika mpangilio wetu. Kwanza kabisa, Waebrania 4:14-16 inawahimiza waumini kuomba katika kila umri.

Inatukumbusha kwamba kupata kiti cha enzi cha upendeleo ni mojawapo ya manufaa ya msingi ambayo wana na binti wengi walipata kwa kujitoa kwa Yesu. Maombi sio tu ibada au mafungo ya wanyonge. Ndiyo njia ya kupata msaada wa

Mungu katikati ya majaribu, majaribu, na majaribu yanayotukumba ili tuweze kushinda kupitia hayo na kuendelea katika uaminifu na utii.

Huruma ya kuhani kwa wale ambao yeye ndiye mpatanishi kwa niaba yao, iwe ni kuhani Mlawi au Yesu akiwa kuhani mkuu, inatukumbusha ukweli kwamba wale wanaoendelea kuhudumu katika jina la Kristo wanahitaji kuendelea pia kumwilisha sifa hii muhimu ya huruma kuelekea wajinga na wakosaji. Dawa ya roho mbaya na ya kuhukumu ni kwa ajili yetu, kama ilivyokuwa kwa makuhani Walawi, ukumbusho wa udhaifu wetu wenyewe, wa dhima yetu wenyewe kwa nguvu ya dhambi, ya kumtegemea Mungu kabisa ili kuepuka dhambi na kufanya yale yanayompendeza. Kutokana na tafakari hiyo hutoka roho ya upole inayojua jinsi ya kumpenda na kumsaidia mdhambi, ambayo inaakisi upendo na utunzaji wa kuhani mkuu ambaye daima anawaita wale wenye dhambi warudi kwake.

Mfano wa Yesu katika kifungu hiki pia unabaki kuwa kielelezo kwetu cha kukutana na magumu au mateso tunayovumilia kutokana na kujitolea kwetu kufanya mapenzi na kazi ya Mungu katika ulimwengu huu. Alifanya hivi kwa kujitolea kwa ujasiri lakini pia kwa kumtegemea Mungu kabisa katika sala ya uaminifu, isiyo na kizuizi. Yale ambayo Yesu alipitia au kuteseka yakawa fursa kwake kujifunza utiifu na kukuza ujuzi wake na msingi katika thamani hii ya msingi.

Matukio kama haya yanabaki kuwa fursa kwetu pia kufanya vivyo hivyo. Sasa, kwa hili, mhubiri hatafuti kutakasa kila aina ya mateso au shida, lakini kwa hakika anatakasa ugumu wowote unaotokea kutokana na kujipatanisha na Yesu na kufanya kile ambacho Mungu anataka katika hali fulani. Vipindi kama hivyo, kama vile kukutana na magumu au mateso, huwa fursa za kuzoezwa na Roho, kutengenezwa na kutengenezwa katika maadili yanayompendeza Mungu, na zaidi ya yote, fadhila ya kujitolea kwa moyo wote kumtii Mungu.

Popote Wakristo wanapostahimili mateso hayo, thamani ya wito wao na tumaini lao hupandikizwa ndani ya nafsi zao. Mwelekeo wa kimungu wa tamaa zao unaimarishwa. Kupitia uvumilivu katika uso wa moto wa mateso, wanafikia hisia kali ya vipaumbele vya maisha na kujifunza kuweka utii kwa Mungu kwa ushirikiano na Kristo katika kichwa cha orodha ya vipaumbele hivyo.

Vivyo hivyo, sauti zinazolilia uadilifu katika sehemu zile ambazo dhulma ni kawaida inayokubalika bila shaka zinajishusha juu yao wenyewe uadui wa wakosefu. Kukataa kwao kunyamazisha ushuhuda wao wenyewe kwa maono ya Mungu na mapenzi yake kwa jamii ya kibinadamu hutia alama juu yao maana ya kuishi kwa ajili ya Mungu na ufalme wa Mungu kabla ya mambo mengine yote huku wao, kama Yesu, wanavyoendelea kukumbatia ustahimilivu wa uadui wa wenye dhambi kwa ajili ya ushuhuda wa utii wa maono ya Mungu kwa ajili ya ulimwengu huu.